

GRUPA ROBOCZA 3 – Higiena, zdrowie i środowisko

W zakresie grupy 3 przyjęto następujące konkluzje :

- Obecna treść przepisów działu VIII ma właściwą postać i w tym zakresie nie wymaga zasadniczej przebudowy. Ewentualne korekty niektórych zapisów będzie można wprowadzić w toku dalszych prac nad ostateczną treścią przepisów.
- Dla właściwej systematyki przepisów należy rozważyć przeniesienie do Działu VIII – Higiena i Zdrowie tych przepisów obecnych w innych działach, których istotą i celem jest higiena i zdrowie. Do przepisów tych należą w szczególności §19, § 20, § 57, §58, §60 a także §73 Warunków Technicznych.
Istotą i celem przepisów paragrafu 19 i 20 jest ochrona pomieszczeń na stały pobyt ludzi, a więc osób korzystających z takich pomieszczeń (przede wszystkim budynków mieszkalnych) przed zanieczyszczeniem powietrza i hałasem wynikającym z użytkowania samochodów. Umieszczenie ich w dziale Higiena i zdrowie pozwoli nadać im właściwe brzmienie. Obecnie bowiem przepisy te błędnie uzależniają odległość od okien pomieszczeń miejsc parkingowych w zależności od wielkości zgrupowania w jakim ta miejsca się znajdują. W rzeczywistości o uciążliwości przesądza kilka miejsc położonych najbliżej okien pomieszczeń niezależnie od tego jak wiele miejsc znajduje w odległościach większych. Uciążliwości wynikające z grupowania miejsc postojowych dotyczą aspektów urbanistycznych i powinny być regulowane przez plany miejscowe i decyzje o w.z. i z.t. o czym mowa w § 18.
Celem paragrafów 57, 58 i 60 jest zapewnienie warunków właściwych dla zdrowia użytkowników pomieszczeń a wynikających z higienicznych właściwości światła dziennego i bezpośredniego nasłonecznienia.
Celem paragrafu 73 jest ochrona przed ryzykiem negatywnych skutków dla warunków higienicznych i sanitarnych pomieszczenia wynikających z zawilgocenia pomieszczeń i korozji biologicznej jak też wnikania do pomieszczeń zanieczyszczeń bezpośrednio z powierzchni gruntu.
- Należy rozważyć przeniesienie w całości do Działu VIII rozdziału 6 z Działu III - Pomieszczenia higienicznosanitarne. Treść tych przepisów należy zracjonalizować. Aktualne pozostają w tym zakresie propozycje zmian postulowane przez IARP w ramach „małej” nowelizacji Warunków Technicznych.
- Należy przeanalizować rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny w celu wyeliminowania przepisów sprzecznych a także powtarzających się przepisami Warunków Technicznych z rozstrzygnięciem, do którego rozporządzenia powinny należeć.

GRUPA ROBOCZA 5 – Ochrona przed hałasem

W zakresie grupy 5 przyjęto następujące konkluzje :

- Obecna treść przepisów działu IX i ich odniesienie do norm ma właściwą postać i w tym zakresie nie wymaga zasadniczych zmian. Ewentualne korekty niektórych zapisów będzie można wprowadzić w toku dalszych prac nad ostateczną treścią przepisów.
- Ze względu na złożoność zjawisk akustycznych, zależnych od wielu indywidualnych uwarunkowań nie jest możliwe szerokie „zryczałtowanie” tych przepisów. W związku z tym podstawowym wymogiem musi pozostać analityczne ustalanie rozwiązań projektowych w oparciu o parametry i metody określone w normie.
- Dla obiektów lub ich części, które można ująć w określonej typologii funkcjonalną i konstrukcyjno-materiałową oraz dla sytuacji, w których występujące uwarunkowania zawierać się będą w określonym zakresie należy w załączniku do WT wprowadzić wzorce konstrukcyjno-materiałowe, których zastosowanie przez projektanta będzie się uważać za spełnienie wymagań normy.
Cechą tego rozwiązania będzie to, że spełnienie wymagań cząstkowych uważane byłoby za spełnienie normy dotyczącej hałasu.
- Aby model cząstkowy przyniósł spodziewany rezultat konieczne będzie wskazanie nie tylko typów materiałów (katalog), ale także sposobów ich zastosowania. Stworzenie takiego modelu wymaga pogłębionych badań i konsultacji które jak wynika ze wstępnych szacunków wymagać będą od 3 do 5 lat.
Za najbardziej realny a także najbardziej potrzebny ze względów na racjonalność procesu projektowego uznano model konstrukcyjno-materiałowy segmentu-lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym.
Po opracowaniu takiego modelu będzie można wykorzystać metody jego opisanie do innych rodzajów funkcji i układów konstrukcyjno-materiałowych.
- Należy zachować stosowanie dwóch norm akustycznych - dotychczasowej i nowej Polskiej Normy izolacyjności PN-B-02151-3 wprowadzonej w 2015 roku (sytuacja analogiczna do polskich norm konstrukcyjnych i eurokodów czy też PN normy powierzchniowej i normy ISO w tym zakresie)
Takie rozwiązanie nie wymusza na projektantach stosowania nowej normy do starych rozwiązań a pozwala stosować nową normę do rozwiązań nowych.
Po stworzeniu i wprowadzeniu „zryczałtowanych” wzorców konstrukcyjno-materiałowych będzie można zweryfikować potrzebę stosowania dwóch norm.

WNIOSKI OGÓLNE

Śledząc prace innych grup roboczych daje się zauważyć zbieżność wniosków, z których wyłania się pewien model warunków technicznych oparty o trzy poziomy regulacji

- przepisy kierunkowe ustalające cel i ogólne wymagania,
- wymagane parametry oraz analityczne i inżynierskie metody ich osiągnięcia, które zawarte są albo w przywołanych normach albo w samych warunkach technicznych jako przepis podstawowy,
- przepisy „ryczałtowe” w postaci przepisów sparametryzowanych lub rozwiązań wzorcowych których spełnienie uważa się za spełnienie wymagań podstawowych bez stosowania metod analitycznych.

Taki model w szczególności znajduje potwierdzenie w materiale Grupy Roboczej 2 – Bezpieczeństwo Pożarowe przygotowanym przez K.G.S.P.. Ponadto może on stanowić wytyczną metodologiczną konstruowania nowych przepisów.

Za zasadne uznano wprowadzenia klas standardów dla budynków wzorem klasy biurowców na rynku komercyjnym. Klasy te powinny dotyczyć całościowego standardu na który składać się powinny poszczególne elementy jak : standard funkcjonalny, akustyczny, energetyczny, ochrony p.poż. czy higieniczno-środowiskowy. Przepisy warunków technicznych, określające graniczne wymagania wyznaczałyby standard podstawowy. Wartością dodaną do standardu podstawowego (np. klasa A+) byłoby takie zaprojektowanie obiektu, które umożliwiłoby już po jego wybudowaniu przekształcenie go do standardów wyższych.

Klasy obiektów nie mogłyby być przepisem warunków technicznych. Należy przyjąć je w odrębnym dokumencie, którego status prawny jest do ustalenia. Powinny jednak funkcjonować w powiązaniu z warunkami technicznymi.

Obecnie nie ma żadnych znormalizowanych wyznaczników standardu w budownictwie w związku z tym przepisy techniczno-budowlane choć wyznaczają jedynie graniczne wymogi zwyczajowo traktowane są powszechnie jak standard obowiązujący. Znormalizowanie standardów wykraczających poza wymogi przepisów i pojawienie się ich w przestrzeni publicznej wpłynie pozytywnie na :

- świadomość odbiorców i użytkowników co do możliwości realizacji swoich potrzeb co pozwoli im lepiej precyzować zadania stawiane architektom i rozliczać wykonawców z ich realizacją,
- inwestorzy będą mogli precyzyjniej określać cel, który chcą swoją inwestycją osiągnąć,
- architekci i projektanci poprzez to, że wartość dodana w postaci projektowania obiektów przekształcalnych będzie realną wartością dla użytkowników będą mieli impuls do podwyższenia jakości projektowania.

A